

דפייגור

יום ו', כ"ו בסיון תשפ"ו, 12.6.2026, גיליון מס' 5095

הפטרסרים בקיץ

עידכונים

עגלת קפה נריה קינן: לאחר בחינה נוספת, עלה שנכון יותר למקם את העגלה בשטח הנדל"ן, היכן שסטטוטורית שימוש הקרקע מותאם ויש חניה קרובה, בין "מבטח" ו"ברית פיקוח".

דירת ישראלה סלע ז"ל: הצוות שדן בנושא מציע לאפשר למעיין להישאר בדירה. עלתה בקשה שהנושא יגיע לדיון בהנהלת הקהילה.

אישור לתושבות: ניתן אישור לחבר שבונה בבנייה שחמותו תיכנס לתושבות ביגור מנובמבר 2026 עד תום הבנייה בשכונת הבריכה במהלך 2027, אז תעבור לגור עם המשפחה.

מנהלת לחינוך החברתי החדשה: רעות אביב מחיפה היא מנהלת החינוך החברתי. רעות עוסקת שנים רבות בחינוך חברתי. מאחלים לה בהצלחה.

מיצוי נדל"ן: על מנת לאפשר יותר מייר השכרה לנדל"ן - זמירה אגמון תעבור לחדר ליד הספרייה, ליונה ברנשטיין מחפשים מקום מתאים.

משרדי מנהלות החינוך: מנהלת חינוך אי-וי תעבור ממשרדי כרמל זבולון הישנים למרכז המידה, ומנהלת זי-י"ב תעבור לבניין ב"כרם" מעל מועדון "הבלוקונים".

נושאים לדיון

הקצאת 5 דירות צעירים למדריכי חינוך חברתי בבניין הקוסמטיקה (בשכ"ד): לחינוך החברתי יש מחסור גדול של מדריכים. בקיבוצים אחרים מציעים דיור למדריכים. אנו עומדים בפני שוקת שבורה בנושא הזה, ונראה שפתרון לדיור יכול לעזור מאוד למציאת מדריכים טובים.

הערות בדיון: כיום הדירות בבניין הקוסמטיקה כמעט ולא מושכרות היות ואין בהם שירותים ומקלחות, היו בנים שנכנסו ושיפצו על חשבונם.

מצוקת כ"א בחינוך קריטית ומתן מענה בדיור יכול לפתור את המצוקה וגם להחזיר את ההשקעה בשיפוץ.

כל עוד המחיר לחיילים הוא 55 ש"ח לחודש לא משתלם לשפץ את הדירות, כי שכר הדירה לא יחזיר את ההשקעה הנדרשת.

באותה מידה שיש הורים שרוצים שתהיה דירה לילדיהם הצעירים, יש הורים שחשוב להם החינוך החברתי של ילדיהם. בני יגור שירצו ויתאימו לעבוד בחינוך החברתי, יהנו מהדיור גם לפני משורת נוהל הדיור.

הוחלט להקצות 5 דירות בבניין הקוסמטיקה לטובת מדריכים בחינוך החברתי, בתשלום שכ"ד. אם יהיו מדריכים מיגור שירצו לגור בדירות אלו, הם יקבלו עדיפות לתקופת עבודתם בחינוך החברתי.

נוהל בריכה - ערעורים: רחל סלע ביקשה לכלול במנוי גם נכדים שאינם מיגור, במחיר 225 ש"ח לילד.

הערות בדיון:

- עלתה השאלה למה לעשות איפה ואיפה בין נכדים של

חברים לאורחים אחרים של חברים בקרבת משפחה כזו או אחרת.

- הבריכה ביגור אינה מסחרית ואנחנו לא יכולים לעשות מנוי לחיצוניים, אלא דרך תקציב החבר. הוחלט לא לקבל את הבקשה.

תמה שנער - ביקשה להוסיף 2 אורחים למנוי:

הבקשה עולה, מאחר ויש בני משפחה שאינם מיגור שבאים לעזור עם הילדים בבנייה ולא דווקא ליהנות מהבריכה.

הערות:

יש קושי לאכוף את ההחלטה, כי כל הזמן אלו יהיו אורחים אחרים.

יש צורך לכסות את ההוצאות הרבות של הבריכה וכניסות האורחים הן חלק מההכנסות.

הוחלט לא מקבלים את הבקשה.

דני גורליק - לבטל את ההחלטה שכן יגור בחינוך החברתי שלא עשה מנוי יחויב בתשלום.

הערות בדיון:

העלות 125 ש"ח לכל העונה לילד, נראית מאוד מיטיבה.

אכיפת ההחלטה יכולה להיות בעייתית.

הוחלט לקבל את הבקשה, לא יגבה תשלום בזמן פעילות מערכת החינוך.

ראובן שניידר - לבנות קרוסלה עם קרלוג'זיהוי פנים בכניסה כדי שיוכלו להיכנס רק מי שרכשו מנוי ולא תהיה בעיה של אכיפת ההחלטות.

הערת ישי בירמן: בעונה הקודמת, היה שומר בשבתות ואם היו אורחים שנכנסו ללא תשלום, זה היה זניח, כיום הותקנה מצלמה, נפתח חלון בקיוסק, כך שמי שעובד שם אחראי על הכניסה, ויש מנגנון בדלת שרק עובד הקיוסק פותח את הדלת, כך שיש בקרת כניסה.

עלות קרוסלה עם מנגנון בקרה, 50 אש"ח, התאמות בשטח צפויים לעלות עוד 20-30 אש"ח.

הוחלט לא לקבל את הבקשה, להמתין לראות איך התהליך יעבוד השנה ואם תהיינה בעיות שהקרוסלה יכולה לפתור, לשקול זאת בשנה הבאה.

הצעות נוספות ללא שם המציע:

מנוי זוגי - שכל אחד מבני הזוג יוכל להיכנס.

הוחלט: המנוי הינו שמי ואינו ניתן להעברה.

כניסה חנים לחיילי קבע - לחיילי הסדיר הוצע כניסה חנים, היות ומשכורתם נמוכה והם ממלאים שירות חובה. אנשי צבא הקבע מקבלים משכורת ואין סיבה שהכניסה תהיה בחינם.

הוחלט: כניסה חנים לחיילי סדיר בלבד.

מנוי לבני משק שאינם גרים ביגור -

החלטה - המנוי הינו לחברי יגור ותושבי יגור בלבד, כל השאר משלמים כניסת אורח.

מנוי לעובדים זרים שמלווים מבוגר -

החלטה - לעובדים זרים שמלווים מבוגר לבריכה, הכניסה בחינם.

ילדים מחוץ ליגור שמתחנכים במערכת החינוך החברתי - החלטה - ילדים חיצוניים שמתחנכים במערכת החינוך החברתי ייכנסו לבריכה במסגרת החינוך החברתי, כחלק מהתשלום הכולל, לאחר שעות הפעילות, כאורח של חבר.

בני זוג של בנים תושבים ביגור - החלטה - בני זוג של תושבים שמשלמים דמי תושבות עם הסכם, יכולים לעשות מנוי, מי שלא משלם דמי תושבות, משלם כאורח.

הנהלת הקהילה 25.5.2026

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

בנים 18-30 - 50% הנחה בשכ"ד, 50% הנחה בדמי תושבות.
בנים 30+ - 10% הנחה בשכ"ד.
הורי חבר - 10% הנחה בשכ"ד.

עדכון תשלומי דמי תושבות:

"תושב" - מי שישן מעל 2 לילות ביגור. הדיון נוגע למגוון מצבים: בנים הגרים בבית הוריהם, בני זוג של תושבים בני משק והזיקה בין תשלומי התושבות להשתתפות במתקנים ציבוריים.

בן זוג של חבר - 675 ש"ח דמי תושבות, מנוי לבריכה - כחבר, חדר כושר - כנ"ל.

בני זוג של בנים מתחת לגיל 30 המתגוררים ביגור בשכירות - לא משלמים דמי תושבות, בריכה - כאורחים, 150 ש"ח תשלום לחדר כושר.

בני זוג של בנים מעל לגיל 30 המתגוררים ביגור בשכירות - 675 ש"ח דמי תושבות, מנוי לבריכה - כחבר, חדר כושר - כחבר.

בנים מתחת 30 הגרים אצל הוריהם - מנוי בריכה וחדר כושר כחבר.

בנים מעל 30 הגרים אצל הוריהם - 675 ש"ח דמי תושבות, מנוי בריכה וחדר כושר - כחבר.

הערות:

התושבים מחוייבים לחתום על הסכם תושבות. דמי התושבות ייגבו דרך תקציב ההורים, אלא אם יוסכם אחרת.

אישור למשרד הפנים בגין העברת כתובת מגורים תיבחן על פי המקרה.

קריטריונים לפתיחה ולסגירה של תקציבים לתושבים

במסלולים השונים: לפי חוברת השינוי, הסדר בנים הינו עד גיל 30, כאשר בפועל אין אפשרות לקליטה למעט בני זוג של חברים, עד שיחולט אחרת.

מטרת ההסדר, כפי שאנו רואים זאת, הינה לאפשר גמישות לבנים צעירים בבניית חייהם ובבחירת דרכם ולאפשר ולשמר חברה צעירה ביגור.

עד היום לא התקבלה החלטה מה עושים עם מי שהגיע לגיל 30. בפועל רשומים במערכת האוכלוסיה 52 בנים בגיל 30+ בסטטוס "מסלול בנים" או "בן משקי". המבוגרת בהם בת 40, 7 מתגוררים ביגור, ו-2 בהסדר מיוחד.

מצב זה יוצר מספר בעיות: בהנה"ח: (חיובים, מינוסים) במש"א בביטוחים.

הוחלט:

1. בן שהגיע לגיל 30 ואינו גר ביגור, התקציב שלו בהנה"ח ייסגר.

2. בן שהגיע לגיל 30, לא יהיה זכאי לדירת צעירים, אלא אם הוא גר בה לפני כן. תקציבו יישאר, עד יציאתו מהדירה.

חניות בשכונת הבריכה: לאחר שבדיון עם הוועד והנהלה, נקבע שלא מקבלים את בקשת המשפחות לעצירת העבודות, התקבל מכתב מעו"ד המייצג את המשפחות והנושא נמצא כעת בערוץ משפטי.

פנייה לרשם ביחס לקרן מילואים: לימור גינדין עידכנה שפנתה לרשם בגין הסוגיות שהעלתה ביחס לקרן המילואים. הנושא מטופל בערוץ המשפטי.

רשימת שמות הרחובות בשכונות החדשות (בלוקונים ובריכה), מספרי בתים ומגרשי חניה: הרשימה פורסמה לציבור בחדר האוכל.

אישור הגדרת תפקידים ל"אשכול תכנון ובינוי": בוועד אושרו הגדרות התפקיד ל-2 התפקידים: מנהל תשתיות ומנהל בינוי בהמשך יפורסם קול קורא.

בריכה: עלתה בקשה לאירוח מילואימניקים בבריכה דרך חברי יגור. סוכם שעלות המציל עליהם, וללא גביית תשלום נוסף.

רוכלים ודוכני מזון ביגור:

הערות:

השטח מוגדר כציבורי ולא כמסחרי.

לרוכלים אין רישיון עסק הדורש את אישורי משרד הבריאות. היות והפעילות מתרחשת בשטח הקיבוץ, אנו לוקחים עלינו סיכונים בפני תביעות אם תהיה בעיה, לדוגמה הרעלת מזון לדוגמה

הוחלט לאסור ולמנוע כניסת דוכני מזון ורוכלים (לא כולל אירועי מכירות במועדון ובחדר האוכל).

הפחתת דמי תושבות לתושבים שעושים ימי מילואים:

הערות:

קשה לדעת מי עושה ימי מילואים וכמה.

גם לחברים שעושים מילואים, אין הנחה על מס קהילה. מי שעושה מילואים, מקבל גמול. אין כאן מצב של מצוקה כלכלית.

ההוצאות על התפעול השוטף של הקיבוץ יוצאות בלאו הכי. ישנה הערכה רבה לכל מי שנושא בנטל המילואים, אך אין לקשור בין הדברים.

הוחלט שלא להפחית מדמי התושבות למי שעושה מילואים.

עדכון שכ"ד לתושבים: מחיר ל-1 מ"ר שכירות - 40 ש"ח,

עלות דמי תושבות - 675 ש"ח.

דמי תושבות מורכבים משירותים שעיקרם מוניציפאליים: (נוי, תברואה, ביטחון, תרבות, בריכה, תאורת רחוב, הנהלה, שבילים ודרכים, דואר, מבני ציבור).

סדר / שנת שירות - שכ"ד חודשי 55 ש"ח.

דירת ישראלה סלע ז"ל: (סוגיה זו מפורסמת למרות שהינה אישית, מאחר ויש ברצון ההנהלה להסיר ספק ביחס לתהליך ולשקף את השיקולים וההחלטות).

בתאריך 11.11.22 התקבלה באסיפה החלטה על יצירת קשר בין בית אב למגרש לשיוך - "זיקה".

בסעיף 2.6 בהחלטה נכתב "לאחר מועד יצירת הזיקה וסימון הדירה כמיועדת לשיוך לבית האב, בכל מקרה בו תתפנה דירתו של בית אב בתקופה שעד להשלמת תהליך שיוך הדירות, עקב פטירה או מעבר לבית סיעודי, יהיה רשאי הקיבוץ או מי מטעמו לעשות שימוש זמני (בלבד) בדירה, בהתאם לשיקול דעתו הבלעדית, עד להשלמת תהליך שיוך הדירות ו/או העברת החזקה בדירות לידי היורשים/חברים".

היות ותהליך סימון הדירות התעכב ונוצרו אצל החברים צרכים במעברי דירות (בעיקר בשל הרחבת המשפחה), הוקם צוות אד-הוק למתן פיתרון זמני לחברים, הצוות כלל את פרויקטור השיוך עופר אדר, יו"ר הקיבוץ, מתכנתת השיוך סיגל עמיר, אחראית דירות יעל זך ומנהל הקהילה, וכיום הצוות כולל את השלושה האחרונים.

צוות זה נפגש עם חברים שהעלו מצוקות ביחס לצרכים במעברי דירות ונתן מענה, ככל שהיה בנמצא והתאפשר, על

פי פרמטרים של מספר נפשות, גודל דירה וכו'. כך היה לגבי כלל דירות המעבר וכן לגבי דירות הזיקה. ביחס לדירות הזיקה, נקבע כלל, שמי שיכול לעבור לדירות "זיקה" הינם חברים שבונים בשכונת הבריכה, או סימנו בית אחר, כדי שלא ייוצרו סיטואציות מורכבות בהמשך.

מעיים סלע ביקשה לפני חצי שנה פיתרון דיור מאחר ומשפחתה עמדה להתרחב והיא התגוררה בדירת יחיד. מאחר ולא היה בנמצא דירה סבירה שניתן היה להעמיד לרשותה, הצוות החליט לאפשר למעין להיכנס לדירת ישראלה סלע ז"ל, עד אשר תסמן את דירת הקבע שלה.

הערות בדיון:

יש לוודא שהסוגיה תובהר ושאר דירות הזיקה שיתפנו בהמשך יועברו לידי הקיבוץ.

אין כאן חשש ממגורים של מישהו שאינו בונה, או לא סימן את דירתו, מאחר ומדובר בבית משפחה.

אם היתה דירה אחרת, שניתן היה לתת, היא היתה מוצעת למעין כדי להימנע מתקדים בעייתי.

רחל ומעין פנו לצוות באופן תקין וקיבלו אישור מסודר. הוחלט לאשרר את החלטת הצוות לפיתרון שהוצע למעין סלע.

ישיבה ועד הנהלה 17.5.26

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

דוחות הוועד המקומי לשנת 2025

יוסי בקר הגזבר הציג את דוחות הוועד המקומי לשנת 2025 ואת המשמעות שלהם על תקציב הקהילה. **הוחלט:** לאשר את הדו"ח הכספי של הוועד המקומי לשנת 2025.

1. נוהל הצבת ממ"דים

הוצג נוהל הצבת הממ"דים, הנותן מענה למיקומם, כולל אפשרויות לשנות את המיקום וההשלכות מכך, וכן מתייחס להליך בניית הסכמות עליו אחראי צוות מטעם הקיבוץ, הפועל בעת מחלוקות בין דיירים.

הוחלט: לעדכן את טיוטת נוהל הממ"דים לאחר בדיקת היועמ"ש ולהעביר להתייחסות חברי ועד ההנהלה ולאחר מכן להעביר לאישור האסיפה.

ישיבה ועד הנהלה 23.5.26

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

המערערים טענו כנגד תהליך קבלת ההחלטות וביקשו לעצור את העבודות ולערוך בדיקה מחודשת של הפיתרונות. ועד ההנהלה והנהלת הקהילה לא קיבלו את הבקשה לעצירה מוחלטת של העבודות בכביש ובחניות. סוכם שהעבודות יבוצעו בשלבים והדיירים יוכלו להיפגש עם מהנדס המועצה לטובת בדיקת הנושא.

1. ערעור חברי קיבוץ על החניות בשכונת הבריכה

שני זהבי הציגה את כל הצד הסטטוטורי, לרבות היתרים ואישורים. הוצג כל תהליך קבלת ההחלטות, לרבות פגישת הדיירים המערערים עם יו"ר הקיבוץ ומתאמת הפרויקט, ערעור בפני ועדת תכנון ובפני הנהלת הקהילה וועד ההנהלה. שני ציינה שבועדת תכנון היתה התייחסות לפיתרונות של שערים וגינון והוא מופיע בפרוטוקול הישיבה המעודכן. צויינה החשיבות והדחיפות של ביצוע החניות.

בחירת יו"ר חינוך

נבחרה מיטל זיידל

הרכול

דפי מידע וקשר 31.5.26

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

אישרה את ההפחתות הבאות:
דמי ניהול מהפקדה - מ-1% ל-0.9%.
דמי ניהול מצבירה - מ-0.18% ל-0.15%.

פרוייקט דירות קטנות באולפן

כזכור, בתב"ע של יגור מתוכננות 100 יחידות דיור קטנות עד 55 מ"ר, אשר יהיו שייכות לקיבוץ והשימוש בהן יהיה על-פי החלטות הקיבוץ לדיור זמני. המבנים המיועדים לכך הינם מבני האולפן ו-5 המבנים בשכונת הכרם. כחלק מהתהליך, קידמנו כבר בשנת 2025, תהליך תכנון מפורט למבני האולפן, וכעת קיבלנו את התכנון ואת כתב הכמויות (כ-10 יחידות, ללא מבנה הכיתות), בעלות 3.3 מלש"ח לשיפוץ.

הסוגיה תובא לדיון בוועד ההנהלה, כאשר ההצעה שתוצע הינה לפעול במתווה כלכלי, בו תילקח הלוואה למימון השיפוץ, אשר תוחזר במלוואה מעלות שכר הדירה.

שימוש של תושבים במכון כושר

עד היום לא התאפשר לתושבים להשתמש במכון הכושר, בשל סוגיית ביטוח.

לאחר בדיקה נוספת בפוליסת הביטוח ובדיקה עם סוכן הביטוח, ככל שהפעילות אינה מסחרית, עד היקף 800,000 ש"ח, אין מניעה משימוש תושבים במכון הכושר. היות ואנו רחוקים מלהגיע לסכום זה, אין מניעה לתושבים להשתמש במכון הכושר.

להסדרת התשלומים והשימוש יש להיות בקשר עם עירם לביא.

חתימה על המסלוקה הפנסיונית

בחוברת השינוי, פרק הסדר פנסיה עמ' 74 סעיף ד' "חובות החבר", נכתב כדלהלן:

"החבר ימסור לוועדת הפנסיה את כל המידע והמסמכים שברשותו ביחס למקורות הגמל שלו, וכן יחתום על תצהיר גילוי נאות, ועל ייפוי כוח/הרשאה ליועץ הביטוח לאיתור מקורות גמל ולקבלת מידע, בנוסחים שיקבעו על ידי הקיבוץ.

חבר אשר לא ביצע את חובת הגילוי הנאות בהתאם לאמור לעיל, לאחר שנדרש לכך על ידי הקיבוץ, לא יהיה זכאי למרכיב הפנסיה בתקציב הפנסיונר בגין התקופה שבה לא השלים את הדרישות, וזאת אף אם לאחר מכן השלים אותן".

כדי להשלים דו"חות כספיים, נדרש הקיבוץ להכין דו"ח חוב אקטוארי לפנסיה, שאותו ניתן לבנות רק אם החברים חותמים על המסלוקה הפנסיונית.

לכל מי שלא חתם נשלח שוב ב-SMS (באמצעות חברת טנא) קישור לחתימה דיגיטלית על המסלוקה הפנסיונית. חברים שלא יחתמו עד סוף יוני על המסלוקה, יקבלו מכתב אישי עם פירוט הנגזרות של אי-החתימה על המסלוקה. מי שמעוניין לחתום וטרם חתם וחווה קושי טכני, מוזמן לפנות לשושן בהנה"ח.

עדכון בנושא דמי ניהול בכלל פנסיה

יערה האס-תירוש, אחראית הפנסיה, פנתה לחברת "כלל פנסיה" בבקשה להפחתת דמי הניהול לחברים, חברת כלל

80 שנה ל"שבת השחורה" בין זכרונות להיסטוריה מקומה של יגור במאבק למדינה

יום שלישי 30.6.2026 במועדון

- 16:00 ביקור בסליק למעוניינים
- 17:00 התכנסות בבית בר יהודה
- 17:30 ברכות: אפרים לפיד - יו"ר מורשת ההגנה דברים: מבט על תנועת המרי 80 שנה אחרי שירי ארליך - מנכ"לית בית הפלמ"ח
- עדויות מצולמות של חברי יגור
- שירי התקופה: ענת ואלכס.

האם הציבור לא מבין דורון ס"ט

הוא יידרש להביא עשרות רבות של אש"ח נוספים לצורך השידוך. למען האמת הוא יידרש להביא כמעט פי 12 יותר כסף לנקודת הזמן של השידוך. אם נוסף מעמסה זאת לרצון להתמגן עכשיו בממ"דים וצרכים תזרימיים נוספים של הדור הוותיק, מדובר במעמסה קריטית ולא בסוגיה טכנית זניחה.

3. ההצעה שהובאה לקלפי בזמנו, ושחוזרת בערעור, היא לא מאוזנת:

א. במתכונתה הנוכחית, ההצעה היא למעשה הצעת "הכול או לא כלום". החברים הוותיקים נדרשים לשאת בעלות מיידית ומשמעותית בשידוך, בעוד שהנקלטים נהנים מהטבה ששוויה עשוי להיות גבוה יותר. לכן, מתבקש לבחון גם חלופות ביניים, שייצרו חלוקה מאוזנת יותר של העלות והתועלת.

ב. **חלופות לתוצאה מאוזנת יותר.** אם תרומת הוותיקים יוצרת לנקלטים הטבה משמעותית מול רמ"י, ניתן לבחון מנגנון, שבו חלק מן הערך המתקבל יוחזר לוותיקים, כך שהחלוקה תהיה הדדית ולא חד-כיוונית. אפשרות אחרת היא שהקיבוץ ישמש גורם מווסת בין הקבוצות, כך שהתחשבות תיעשה בעתיד במקרה של מימוש. בכל מקרה, מודל שבו צד אחד נושא בעלות וצד אחר נהנה ממלוא התועלת צפוי להיתפס כלא מאוזן ולהעמיק מתח בין-דורי.

ג. **דוגמא מספרית לחלוקה "חצי חצי".** נניח שחבר ותיק צריך לשלם על 80 מ"ר (בגין הפרש בין 120 ל-160 מ"ר), ונניח שנקלט מקבל ערך של 160 מ"ר, במקום ההצעה בעבר - אלה משלמים 80 מ"ר ואלה מקבלים 160 מ"ר, הצעה מאוזנת: ותיקים ישלמו 80 מ"ר ויקבלו חזרה מהנקלטים 80 מ"ר (מתוך ה-160 מ"ר שקיבלו) נוצר אז מצב שנקלטים יקבלו 80 מ"ר וותיקים לא ייפגעו (מצב אפס).

4. הדיון מוצג לכאורה כהפחתה מ-140 ל-120 מ"ר בלבד, אך למיטב הבנתי, לא התקבלה קודם לכן החלטה סדורה בנוגע להפחתה מ-160 ל-140 מ"ר. אם אכן כך, נדרש הליך ציבורי שקוף, שמברר תחילה, אם קיימת הסכמה עקרונית לצמצום ההטבה, ורק לאחר מכן דן בהיקף הצמצום ובחלופות האפשריות.

5. גם חברים שדירתם קטנה מ-140 מ"ר או מ-160 מ"ר, לפי העניין, מושפעים מהדיון. שומת רמ"י מתייחסת לפוטנציאל הזכות בדירה ולא רק לבנייה הקיימת, ולכן גם מי שאינו מנצל כיום את מלוא ההיקף עלול להיפגע מוויתור על הזכות בעתיד. מדובר בנכס תכנוני וכלכלי בעל ערך גם להרחבה עתידית וגם להורשה.

6. **אין זהות בין התורמים (חברים ותיקים) לאלה שמקבלים (הנקלטים).** הנקלטים הם קבוצה מוגבלת של כ-80 מועמדים (ללא המשכיות התהליך). זאת קבוצה שאיננה כוללת: משפחות שאין להן עדיין ילדים בגיל הרלוונטי ומשפחות שילדיהן החליטו לא לחזור לקיבוץ, או שלא נכנסו "לרשימה" מסיבה אחרת. לא מדובר בכך שקבוצה שנותנת אדישה ומנגד הקבוצה השנייה מרוויחה. אין כל איזון בין אלה שמרוויחים לאלה שמפסידים (איזון שהיה נוצר אם כל משפחה הייתה תורמת לבנים שלה בלבד).

ביומן מיום 21 במאי, בין דיווחים שונים הופיע גם ערעור בנושא "מגרשים מוטבים לבנים".

בעבר כתבתי ביומן רשימה בנושא תחת הכותרת "האם באמת הציבור לא מבין". בעיניי, הטיעונים המרכזיים להתנגדות למתווה לא נחלשו מאז, ובחלקם אף התחזקו. לשיטתי, אין מדובר בסוגיית תזרים טכנית בלבד, אלא בהחלטה כלכלית ועקרונית בעלת השלכות משמעותיות על החברים הוותיקים, על יורשיהם ועל האיזון הבין-דורי בקיבוץ.

1. **נזכיר בקצרה במה מדובר.** לצורך הדיון יש שלוש קבוצות עיקריות: חברים שהתקבלו לחברות לפני 2007, חברים שהתקבלו בין 2007 ל-2018 וחברים שהתקבלו לאחר 2018. הקבוצה הראשונה זכאית לפי החלטות רשות מקרקעי ישראל להטבה בשידוך עד 160 מ"ר בתשלום של 3.75% מערך הקרקע במקום 33%. השלמת התשלום ל-33% נדרשת רק במקרה של מימוש הזכות בקרקע, וההטבה נשמרת גם בהורשה. הקבוצה השנייה נדרשת לתשלום של 33%, והקבוצה השלישית - לתשלום של 91%. לקיבוצים גדולים ניתנה אפשרות לקבל החלטה כוללת לצמצום היקף ההטבה של הקבוצה הראשונה מ-160 ל-120 מ"ר, כך שהזכויות שייגרעו יוכלו לשמש את חברי הקבוצה השלישית.

2. **האם מדובר רק בסוגיית תזרים?** הטענה המרכזית שהוצגה היא, שלמעשה הוותיקים ישלימו בעתיד תשלום ל-33%, ולכן נכון שיתרמו כבר כעת לטובת הקבוצה השלישית ויאפשרו לנקלטים לחסוך את הפער שבין 91% ל-33%. לדעתי, זו הצגה חלקית של התמונה, משום שאין מדובר רק בהקדמת תשלום אלא בווייתור על הטבה כלכלית ממשית ובעלת ערך:

א. **האם בפועל חברים רבים ימכרו את הדירה?** אין כיום ניסיון מצטבר מספיק במגזר הקיבוצי, ולכן ניתן להסתכל בזהירות על המגזר המושבי. שם, לפחות בטווח הבינוני, מכירת מגרשים אינה שכיחה, ובמקרים רבים בן ממשך שומר על הנכס או משכיר אותו. בנוסף, מכירה כרוכה לרוב בתשלום משמעותי למדינה.

ב. **מבחינה כלכלית,** אין מדובר רק בסוגיית תזרים. מדובר בהטבה כלכלית ממשית, שחבר מוותר עליה באופן בלתי הפיך. לאחר שהזכות הועברה, לא ניתן להשיבה בעתיד, אם יתברר שהוויתור פגע בו או ביורשיו.

ג. **מדוע זו אינה רק הקדמת תשלום.** מבחינת המדינה, ההטבה ניתנת לחבר ותיק לצורך מגורים ואינה מוגבלת בזמן; היא אף נשמרת בהורשה. ההתחשבות המלאה נעשית רק כאשר הזכות ממומשת. לכן, כל עוד אין מימוש, ההטבה היא נכס כלכלי קיים ולא רק חוב עתידי שנדחה.

ד. **המשמעות המעשית לחבר ולירשיו.** בשידוך, הוויתור על ההטבה עלול לחייב את החבר או את יורשיו בתשלום גבוה בהרבה במועד המימוש. עבור חלק מהמשפחות, במיוחד על רקע צרכים כלכליים נוספים, אין זו סוגיה טכנית שולית אלא החלטה בעלת משקל ממש.

ה. **הדבר יכול להיות קריטי** בשידוך, ולפגוע בחבר וביורשיו.

8. **סדר קבלת ההחלטות.** ראוי ראשית, להכריע בשאלת נוהל הקליטה, ורק לאחר מכן לדון בהטבות לקליטה. הסיבה לכך היא שהערכת ההצעה תלויה גם בהבנה ברורה של כללי הזכויות והיקף ההטבות העתידי, וייתכן שחברים שונים יגבשו עמדה שונה בהתאם למודל הקליטה שייקבע.

9. **איזה רוב נדרש?** מאחר שמדובר בהחלטה בעלת השלכות קנייניות והעברת ערך בין קבוצות, ראוי לבחון גם את המסגרת המשפטית ואת סוג הרוב הנדרש לאישורה. לפני קבלת החלטה, נכון לוודא, אם די ברוב רגיל או שנדרש רוב מיוחס.

10. **סיכום:** לשיטתי, הסוגייה הנדונה אינה טכנית בלבד אלא כלכלית, עקרונית ובעלת השפעה ארוכת טווח על השייך ועל חלוקת הזכויות בין הקבוצות. המתווה שהוצע אינו מאוזן דיו, במיוחד אם הוא מטיל על קבוצה אחת עלות מיידית ומלאה ומעניק לקבוצה אחרת את מלוא התועלת. לכן, ראוי לבחון חלופות מאוזנות יותר, לקיים הליך ציבורי סדור ושקוף, ולוודא גם את המסגרת המשפטית ואת הרוב הנדרש לקבלת החלטה מסוג זה.

7. **סוגיית "הקליטה" לא תיפתר באמת על בסיס ההצעה. מדובר בכל היותר ב"אספירין" זמני ואקראי לקליטה. מדובר בהעברה חד-פעמית של נכס מהקבוצה הוותיקה לקבוצה מוגבלת ואקראית של חברים נקלטים:**

א. **קבוצה שנייה** של חברים שנקלטו לאחר 2007 ועד 2018 (והם לא תורמים ולא מקבלים) רלוונטיים לדיון. סביר להניח, שלרובם הורים שתורמים. הם עם ילדים בגילאים קטנים שלא נקלטים. כלומר, מצד אחד, ייפגעו הוריהם, מנגד, הם לא ייהנו מההטבה לקליטת ילדיהם. הסתת הדיון לקליטה "בעד או נגד" היא מטעה. **הדיון בעצם כרוך בעבותות באיזון זכויות בין-דורי, שקליטה היא רק מרכיב אחד ממנו.** זאת, כאשר הדיון באיזון זכויות על בסיס ותק לא התחיל עדיין.

ב. **כשרוצים לטפל לעומק בהטבות ובסבסוד לנקלטים,** יש לכך דרכים רבות. חשוב שההטבות יישמרו לאורך זמן. לדוגמא, אפשר להחליט שאחוז מתוך השכרות יגור או מקור מסומן אחר יישמרו לטובת הנקלטים. החלטה כזאת צריכה להיות לאורך שנים רבות ולא לחייב החלטה נקודתית לקבוצה תחומה ומוגבלת "כרולטה בקזינו".

בגנים

גן חצב

איך יודעים שהאבי הגיע? עלי עץ התות מלבלבים, ואז מוציאים מהמקרר בגן את ביצי זחלי המשי. מחכים ומחכים עד שהזחלים בוקעים, ומתחילים להאכיל אותם בעלי תות עד שהם גדלים, בונים לעצמם פקעת, בוקע ממנה הפרפר כשכבר קיץ.

ילדים רבים לקחו זחלים הביתה וגידלו אותם עם המשפחה. הרעיון שעומד מאחורי הגידול הוא שהילד יראה ויחוה גלגול חיים שלם בתוך חודשיים. הילדים בגיל הגן עסוקים בלידה מצד אחד ובמוות מהצד השני. רואים את כל המכלול דרך הזחלים, ההתרגשות שלהם מכל שלב גדולה ומרגשת.

גן אורן

פעם בשבועיים אנחנו ילדי גן אורן נפגשים בהר עם מדריך בשם יהונתן, אשר מלמד אותנו דברים על הטבע, מספר סיפורים, מלמד משחקים והילדים נהנים לפעול, ליצור וללמוד. בפעם האחרונה הילדים חפרו באדמה, סיננו אותה, הוסיפו מים ערבבו ויצרו כדורי בוץ, אליהם הכניסו הילדים זרעים של צמחי בר שאספו בהר. את הכדורים אנחנו מפיצים בטיולים שלנו בקיבוץ, כדי שיצמחו וגדלו עוד צמחי בר.

בית עולמנו משתנה מודי למדן

כך בעפר, כמה עפר נדרש וכד'. גם הקבר עצמו ישתנה, שכן נדרש כיסוי קבר הניתן להסרה כדי לקבור את הנפטר השני. והמצבה תצטרך להכיל כיתוב אודות שני נפטרים. או שיהיה כיתוב על המצבה וכיתוב על הלוח האופקי. מציע שהעוסקים בעניין יפרסמו שרטוט של צורת קבורה זו עוד בטרם השלמת הדיון.

"קבורת ארץ ישראל"

פנחס בירך הציע ללמוד את השיטה של קבורת "ארץ ישראל", בה קוברים את הנפטר זמנית עד שהגופה תרקב ותשארנה רק העצמות, אותן אוספים בבוא העת ל"קופסה", גלוסקמא משפחתית. בשיטה זו נחסך מקום רב. למיטב ידיעתנו היא נהוגה רק כמה שנים בקבוצת יבנה. כאשר היא תהיה נפוצה יותר, כדאי יהיה ללמוד ולהביאה גם ליגור.

צורת המצבה

שינוי נוסף שהתחיל להתרחש וכנראה שיקבל גושפנקא הוא השינוי בצורת המצבה: משפחה שתראה תקים מצבה בצורה שונה מן הנהוג, ובתנאי שלא תחרוג מגודל המצבות הקיימות, ואני מקווה שעדיין בית הקברות יישאר צנוע. הדיון נסב על אופן המימון, של הקבורה ושל המצבה.

אני בדעה שהקהילה חייבת להמשיך לטפל בקבורה ובתמיכה במשפחת הנפטר. זה כוחנו כקהילה בשעות הקשות.

בעקבות האסיפה מיום 27.4.2026 בעניין טיוטת נהלי קבורה:

נהלי הקבורה המוצעים, ברובם הם עיגון בכתובים של של אופן הקבורה הנהוג ביגור, ואולם בהזדמנות זו עולות סוגיות, שלא בכל יום חושבים עליהן, למשל:

מקום בבית הקברות

כמה מקום יש בבית הקברות ב"קבורת שדה" (זוהי השיטה בה קוברים עכשיו) ולכמה שנים. בינתיים אין לנו מה לדאוג, כנראה לעוד מספר עשרות שנים, ולכשייתמו מקומות הקבורה ביגור נעבור לתל רגב (רק כדאי לברר שתהיה שם גם קבורה חילונית). למרות זאת, כן קיימת מחשבה כל השנים על ציפוף הקברים. למשל, הקבורה בקברי זוג עם מצבה אחת היא כבר צעד בכיוון.

קבר כפול

בטיוטה העכשווית קיימת גם ההצעה לאפשר למי שירצה קבר זוגי כפול בקומות. כלומר, הנפטרים יונחו בבוא העת זה מעל זה ולא זה לצד זה. השטח הנדרש לקבר מסוג זה הוא שטח של קבר אחד ולא שניים. מה שאומר - חסכון במקום. למיטב הבנתי, יגור כרגע אינה מוכנה לאופן הקבורה הזה. הקבורה הזו דורשת הכנות מקדימות, רכישת בלוקים מיוחדים לדיפון חלק מן הבור ויצירת מדף לארון העליון. היא דורשת גם שיהיה צוות שילמד כיצד מורידים את הארון לגובה הנכון, מכסים בבלוקים, ואחר

הבחירות שבדרך הלל לויתן

התיישבות, שלא כל שטח שנצליח לכבוש צריך לספח. ישנה גם שאלה של האם הערבים, שהם אזרחי המדינה, יכולים להשתתף בממשלה, למה להתגייס לצה"ל כן ולהיות חלק מהממשלה לא. יש לבסס כלכלה אחראית.

המשלחת של מפלגת העבודה, שהיא חלק מ"הדמוקרטים", היתה פעילה ביותר בדיונים בכל הנושאים. ההרכב של חברי הכנסת: גלעד קריב, נעמה לזימי, אפרת רייטן וגם חבר הכנסת לשעבר רם שפע, כבר הוכיחו שהם יודעים להציג עמדות ולהאבק עליהן. אני מקווה ומניח שפעילי המחאה שיצטרפו אליהם, יוסיפו כוח לממשלה ציונית בעלת השקפה מדינית ציונית וגיוס לצה"ל של כולם, גישה חברתית וכלכלית ראויה.

ממליץ לכולנו לחשוב ולעקוב אחרי הפרסומים של כל המפלגות, ולשקול להצביע בעד הדמוקרטים.

יחד עם זה, חשוב מאוד שכולנו נלך לקלפי ונצביע בעד החלפת הממשלה הזאת.

גם אם יידחו, אנחנו נמצאים כבר במערכת בחירות במדינת ישראל, בחירות שכנראה תהיינה החשובות ביותר מאז הקמת המדינה.

ברוב מערכות הבחירות הקודמות, ריכזתי גם את הקלפי של יגור וגם את סניף מפלגת העבודה על גלגוליה השונים. בבחירות האחרונות התחלתי להרגיש שאני צריך להוריד הלוך, ועשיתי זאת. אבל פטור מהכול אי אפשר.

אנסה להסביר למה אני בעד הצבעה לדמוקרטים. אני מניח שרובינו מבינים שצריך להחליף את הממשלה הכושלת הזאת, האנטי חברתית, עם ראש הממשלה הקיצוני והאנטי חברתי, אבל גם בתוך הגוש האנטי ביבי, השאלה היא לא רק מי יהיה הראש, אלא גם מה המדיניות, הכלכלית חברתית. לא מספיק להיות אנטי ביבי, יש להתוות מדיניות אחרת. כל המפלגות האחרות הן ימין, זה לא רק אני אומר, הן עצמן אומרות את זה, רק הדמוקרטים אומרים בגלוי שהם שמאל, בעוד כל היתר הן ימין, יאיר לפיד אומר בקולו שהוא מרכז. יש גם מדיניות

80 שנה ל"וועידת צביה" ול"שבת השחורה"

עדות על מרד גטו ורשה ב"וועידת צביה" ו"השבת השחורה" ביגור שיחה עם יפתח שחר וקרן בן הלל על התערוכה "מרד - עדות - מאבק"

יגור 1946, 80 שנה ל"וועידת צביה" ו"השבת השחורה"
נעמי שמשי

שמונים שנה מפרידים ומחברים בין שלושה רגעים מכוננים בתולדות העם היהודי והתנועה הקיבוצית: מרד גטו ורשה, "וועידת צביה" בקיבוץ יגור, ו"השבת השחורה". שלושה אירועים שונים אך קשורים זה בזה ברוח של התנגדות יהודית, עדות ומאבק על עתיד העם היהודי בארץ ישראל.

בלב הסיפור עומדת צביה לובטקין מהנהגת "החלוץ" ומפקדת מרד גטו ורשה. מן המרד והחורבן באירופה הגיעה צביה לארץ ישראל ונשאה עמה לא רק את זכרון השואה והמרד, אלא גם את שלחותיה להעיד, לחנך ולבנות חיים יהודיים וקיבוציים בארץ ישראל. עדותה בוועידת התנועה בקיבוץ יגור ביוני 1946 הפכה לרגע מכונן של זיכרון ומפגש בין שורדי השואה ליישוב בארץ. קיבוץ יגור וחבריו היו הבית הקולט הראשון של לוחמי גטו ורשה בישראל, בהנהגה ובמאבק: בית ללוחמים, למעפילים ולחזון של חברה חדשה. ימים ספורים לאחר ועידת צביה הפכה יגור עצמה לזירת עימות דרמטי עם שלטונות המנדט הבריטי במהלך "השבת השחורה", כאשר חברי הקיבוץ ניצבים מול פשיטות, מעצרים וחיפושי נשק.

התערוכה מבקשת לחשוף את החיבורים בין המרד בגטו, העדות ביגור והמאבק על מדינה יהודית בארץ ישראל: את דרכה של הנהגה צעירה שצמחה בתנועות החלוציות, את כוחה של העדות בעיצוב התודעה ואת המעבר ממאבק על החיים באירופה למאבק על עצמאות וריבונות בארץ ישראל. זהו סיפורם של צעירים יהודים שבחרו לפעול גם בשעות החשוכות ביותר: למרוד להעיד ולהצטרף להגשמת החלום הציוני - מדינה יהודית עצמאית בארץ ישראל. זה הציר המחבר בין מרד גטו ורשה, העדות של צביה, הכשרת הלוחמים ביגור לקראת הקמת קיבוץ לוחמי הגיטאות והמאבק בשלטון הבריטי לקראת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל.

לשמחתי הרבה, הצלחנו לגייס תרומות נוספות מחברת "סמרט שוטר" (בעזרת נוקי נויפלד) וביטוח חקלאי (בעזרת דורון ס"ט), וכן, מהמועצה לשימור אתרים במשרד המורשת.

בשלב הזה, לאור התלהבות השותפים מחוץ לקיבוץ, הוחלט להרחיב את האירוע לציון "וועידת צביה" לכנס בן יומיים. היום הראשון יהיה ביגור ב-24.6. המושב הראשון יהיה אירוע חווייתי, המשלב המחזה, שירה והרצאות, והשני, למחרת - באוניברסיטת חיפה, יום בעל אופי אקדמי מחקרי.

לאחר אישור מתווה התערוכה שהכינה קרן, התגייסו חברי הצוות לאיסוף חומרים ארכיוניים: שרהילה חי וגבי קרדוש בסיפורים מקומיים, מדן

מה מטרת התערוכה ומה חשיבותה העיקרית?

יפתח: בשנים האחרונות אני, תחת ניהולה של ענת עוגן, ובשותפות עם צוות המדריכים המסור והאיכותי, מעורב מאוד בפעילות "מסלול יגור" והנחלת המורשת שלנו לקהלים הולכים וגדלים בארץ. היה זה אך טבעי בעיני שיש לציין את האירועים הללו. מי שסיפורה של המדינה וסיפורה של יגור במיוחד יקר לו, יודע שציבור הולך וגדל ביגור, בנים ונקלטים, ומרבית הנהלת יגור, אינם חולקים את הידע והחוויות עליהם גדלו שלושת הדורות הראשונים במשק. חובתנו כלפיהם להנחיל את מורשת המקום הזה, ברוח דבריו של יגאל אלון: "עם שאינו יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפלי".

מה היו השלבים העיקריים בעבודה?

בתחילת ינואר פרסמתי במדיות היגוריות את היוזמה והזמנתי שותפים ומתנדבים. הייתה הענות של חברים וכן פניתי לאנשים, שידעתי שההיסטוריה של יגור חשובה להם, חלקם אף היו מעורבים בציון 60 שנה ל"שבת השחורה" לפני עשרים שנה. פניתי לקרן בן הלל, אוצרת במקצועה, שתהיה אוצרת התערוכה. קרן הייתה אוצרת משנה ומעצבת התערוכה "קהילה במצור", לפני עשרים שנה לצד רחלה ילין ז"ל שהייתה האוצרת הראשית. במקביל וללא קשר, מדן זוגתי, שעובדת במוזיאון בית לוחמי הגטאות, יזמה במוזיאון אירוע לציון 80 ל"וועידת צביה".

תוך זמן קצר שתי היוזמות התחברו. הוקם צוות לפרויקט שהחליט על קיום שלושה אירועים במהלך חודש יוני: תערוכה ושני ערבים נפרדים - ל"וועידת צביה" ול"שבת השחורה".

המתווה הוצג לרמי, מנהל הקהילה, לצורך קבלת ברכת הדרך ותקציב. במסגרת יכולותיה של יגור בעת הזאת. הוקצו לנו החללים הדרושים ללא עלות, תיקון הקירות וסיוד הגלריה בבית בר יהודה.

לאור זאת, יצאתי למסע גיוס כספים. נענו לפנייה בית לוחמי הגטאות, המועצה האזורית זבולון, בית הפלמ"ח, עמותת "דור הפלמ"ח" ומיזם "אף על פי כן" מיסודם של יד יערי, יד טבנקין והתנועה הקיבוצית.

שחר בתעודות ומקורות מארכיון בית לוחמי הגטאות, ויצאנו לדרך.

דילמות והחלטות חשובות

דילמה גדולה הייתה כיצד להציג את הדברים בלי לפגוע פיזית בקירות. הוחלט לקרות את הקירות בפח המאפשר תליית המוצגים באמצעות מגנטים.

דילמה גדולה נוספת הייתה באילו אירועים ונושאים להתמקד. החלטנו להתרכז בארבעה: מרד גטו ורשה והפעילות של צביה בפולין, עדותה בוועידת הקיבוץ המאוחד הט"ו, ה"שבת השחורה" ביגור ומקומה של יגור ב"הגנה" וב"תנועת המרי העברי".

הנגזרת מההחלטה הזאת הייתה העבודה הקשה והמייסרת של ברירת המוצגים מבין אלפי פריטים היסטוריים: תעודות, תמונות וחפצים שונים.

ראוי לציין, שקרן פנתה גם לחברי יגור, שבידם תעודות ועדויות מהתקופה ההיא וקיבלה חומרים המוצגים במתחם נפרד ומכובד בתערוכה.

במהלך איסוף החומרים, קראתי שוב את ספר יגור וגיליתי שם סיפורים מרגשים של חברים, שחיו את האירועים ההיסטוריים, ובהחלט נמלאתי גאווה על התפקיד החשוב

שיגור וחבריה מילאו בתקופה של טרום המדינה. קריאת עדותה של צביה לובטקין הייתה עבורי חוויה עוצמתית במיוחד. אף שאין מקום להשוואה בין התקופות והאירועים, מצאתי עצמי שומע בין השורות הדים למציאות שאנו מכירים מאז אוקטובר 2023. דבריה על כוחה של הקבוצה, הקהילה והקיבוץ כמקור לחוסן ולתקווה בימים הקשים ביותר, מקבלים משמעות מחודשת גם כיום. הם מזכירים לנו שקהילה אינה רק מסגרת חברתית, אלא מקור לכוח, לתמיכה הדדית וליכולת לקום ולהמשיך גם לאחר משברים קשים.

אחד המקורות הנפלאים הוא יומנו של הילד רמי ולטר מורן, תלמיד כיתה ח', שכותב על אירועים כמו הגעת המעפילים מעתלית, ביקור המלחים האיטלקיים של האונייה "אנצו סירני" ושל המעפילים שהגיעו עליה. מלווה האונייה היה, כידוע, לא אחר מאשר גד לסקר חבר יגור, איש הפלי"מ.

מה היו הקשיים והאתגרים שבהם נתקלת?

כשהתחלתי את המסע לא היה לי מושג איזה עומס אני לוקח על עצמי. דחיפת החברים והארגונים שהראו התלהבות והתגייסות, עזרו לי להמשיך. זה גם הדבר העיקרי שלמדתי בכל הפרויקט הזה, היכולות והרצון הטוב של חברים בתוכנו, אם רק מוצאים את הדרך לפנות אליהם ולגייס אותם.

התערוכה מציגה מבט חדש על האירועים מפרספקטיבה ארוכת זמן של 80 שנה, וקושרת בין אירועים שלא תמיד נתפסו באתוס ההיסטורי הישראלי כקשורים אחד לשני. הפניית הזרקור למרחב המקומי מאפשרת את יצירת הקישורים הללו. אוצרות של תערוכה היסטורית דורשת מחקר אודות

שאלות לקרן

האם התערוכה רק מסכמת ומרעננת או שיש בה גילויים חדשים? כיצד משפיע מרחק הזמן על המשקל היחסי והחשיבות של האירועים אחד ביחס לשני?

במיוחד? מה גרם לך להצטרף לפרויקט?

"המרחב המקומי" הוא "גיבור" מרכזי נוסף, והוא גם החיבור האישי שלי לתערוכה כהיסטוריונית של תכנון המרחב, המתמחה בתשתיות ותעשייה פוסילית (מבוססת מחצבי מאובנים: פחם, נפט וגז). מכיוון שהאירועים ההיסטוריים "נצרכים" במרחב ומתגלמים בנוף, במבנים הנבנים בו או בהרס שלהם, הם משקפים את רוח התקופה, את חוויות החיים, את חומרי הגלם העיקריים לבניית המרחב ועוד. אלו מהווים עדות לאירועים ההיסטוריים ומבססים את הסיפורים הפרטיים לכדי סיפור קולקטיבי.

בניגוד "לקלות הבלתי נסבלת" של ייצור דימויים כיום (אמיתיים ומפוברקים באמצעות הבינה המלאכותית), לחומרי מקור ויזואליים יש משמעות גם בכמות של הייצוגים. בעיקר לאור העובדה, כי מצלמות היו נדירות באותה עת, הפיתוח של הדימויים דרש מעבדה ייעודית, זמן וחומרי פיתוח מיוחדים. לכן, חלק מאתגרי התערוכה היה למצוא את הדימויים המקוריים, על רקע האיכות הירודה של הדימויים והפגיעה בהם לאורך הזמן.

התערוכה מפרקת את הפגיעה במרחבים השונים ביגור במהלך חיפושי הנשק על ידי החיילים והשוטרים הבריטיים לסוגי המרחבים, בין המרחב הציבורי, למרחב הפרטי ולמרחבי הזיכרון. בכך משרטטת את הפגיעה הקולקטיבית והאישית כאחת. החל בהרס הסביבה הקיבוצית, אשר פגעה בשגרת החיים ופירקה את הקהילה, ועד החדירה אל מגורי החברים והפגיעה במזכרות המשפחתיות הבודדות וברכוש האישי הדל אשר איימו על תחושת הביטחון האישי.

לפני 20 שנה, ליאת ורדי ואני היינו אוצרות המשנה של רוחלה ילין ז"ל בתערוכה "קהילה במצור", בעיצוב והפקת התערוכה. החזרה שלי לתכנים של "השבת השחורה היגורית", שכמובן הייתה חלק מאירוע רחב הרבה יותר במרחב הארץ-ישראלי, מתוך ההכרות שלי עם חומרי הארכיון ביגור, אפשרה לי לבחון את החומרים ההיסטוריים מחדש.

תודות:

נעמי שמשי - בעצה טובה והגהה חכמה

שרה'לה חי - חומרים ארכיוניים אין סופיים וסיפורים אישיים מהבית

מדין שחר - יזמה את החיבור עם בית לוחמי הגיטאות וסייעה רבות בתחקיר ובאיסוף החומרים.

ענת עוגן ויעל ס"ט רשף - על לקיחת אחריות על אירוע 80 שנה ל"שבת השחורה"

יוני שמשי - שתרו מזמנו ומכישורו בעיצוב המודעות וההזמנות. **מיכל מלכין** - עיצוב הטקסטים לתערוכה

מוטי ברשא - לוגיסטיקה

גלי גורביץ - ניקיון וטיפול הניו סביב בית בר יהודה והעיגול

נועה ברקן - בית בר יהודה. **נעמי וונדר** - אירוח במועדון

אבירם בירמן - עבור ארוחות לאירוע ב-24/6

אנשי צוות אירועי יוני:

יפתח שחר, יעל ס"ט רשף, גבי קרדוש, הלל לויטן, ענת עוגן, מדין שחר, שרה'לה חי, ללה שניידר, אורי לוי, נתן טלמור, יאנה פוליאק גרודמן, יוליה איריס.

האירועים בהסתמך על המחקר האקדמי העדכני ביותר. ככל שמתרחקים מהאירועים, מצד אחד, יש להיסטוריונים יותר זמן למחקר מעמיק, מבוסס חומרי מקור: צילומים, מפות ומסמכים היסטוריים כתובים, מצד שני, העדויות המבוססות על זיכרון אישי עשויות להתעמעם בשל הזמן שחלף. לכן בתערוכה זו שילבתי בין המידע המחקרי החדש ביותר לעדויות, שעלו על הכתב בסמיכות לאירועים עצמם.

לאחר ניסוח התמות של התערוכה בפרוגרמה, אשר שימשה את יפתח בגיוס המימון לתערוכה, ולאחר איסוף של מוצגים ויזואליים רבים מארכיונים רשמיים, בפרט ארכיון יגור וארכיון מוזיאון בית לוחמי הגטאות, וגם מהארכיון הבריטי ומהארכיון הישראלי הלאומי, הגעתי אל צוות התערוכה. משהצגתי לצוות את הנושאים, את הרעיונות המרכזיים ואת הקשרים הוויזואליים, שאני מעוניינת ליצור בין פרקי התערוכה השונים, החלו להיאסף חומרים רבים נוספים מאוספים פרטיים. חלקם חדשים ומרגשים עבור הציבור הרחב ואף עבור הציבור היגורי. כך למשל, סיפור איסוף הנשק ביגור עבור פעולות "ההגנה" ו"תנועת המרי העברי", מורחב מ"סיפור מקומי" לעדות ויזואלית מוחשית, באמצעות הצגת צילומי אמצעי ההובלה: המכונית והגמל, אשר שימשו להעברת חלקי הנשק המוברחים מאירופה דרך נמל חיפה אל הסליק המרכזי ביגור וממנו. הסליק הראשי ביגור, יצחק יגורי, היה חשאי כל חייו. אולי לכן, לאחר מותו אספה בתו, שרה'לה חי, כל פרט מידע אודות אביה. איסוף המידע האישי מספר סיפור רחב יותר על הקולקטיב ועל ההיסטוריה של התהוות המדינה.

מסגור זה מיצר את הקונטקסט ההיסטורי הרחב יותר של האירועים, ותורם ליצירת הקשרים בין שני האירועים המרכזיים בתערוכה. המיקום של יגור, בסמיכות לתשתיות תעבורה, הנמל ומפעלי תעשייה חדשים הוא זה שהפך את יגור למרכזית באירועים אלו. הידע המקצועי החדש אותו צברו חברים במקומות העבודה באזור (כמו למשל הפעלת חומרי נפץ בעבודה במחצבה) שימש אותם במאבק הלאומי.

מי "הגיבור" העיקרי שלכם בכל הסיפורים שמספרת התערוכה?

הגיבורה המרכזית של התערוכה היא צביה לובטקין. לעדות שלה ביגור, עדות משתתפת ממקור ראשון, מפי מי שהייתה ממחוללי המרד בגטו, חשיבות אדירה להבנה של הציבור הרחב בארץ את האירועים שם: באירופה, בפולין ובפרט במרד גטו ורשה. לעדותה הפומבית, הישירה, בפני ציבור רחב מאוד הייתה השפעה ניכרת להתגייסות הקולקטיב לפעולה. רבים מהמאזינים לעדותה לקחו חלק בפעילות "תנועת המרי העברי", ועדותה חיזקה את נחישותם ואת עצמת ההתנגדות לשלטון הבריטי. הביוגרפיה האישית שלה משתלבת בהיסטוריה הלאומית ומשקפת את רוח החלוציות, דרך קיבוצי ההכשרה בפולין שחינכו להגשמה בארץ, והדחיפות בהקמת הבית הלאומי. סיפוריהם של "גיבורים" נוספים המופיעים בתערוכה מאפשרים זוויות מבט שונות.

מה החיבור האישי שלך לכל זה, איזו זווית עניינה אותך

ראש השנה בלטרון

הימים לפני החג היו כמו מכושפים. מאות פעמים אמרתי לעצמי, אל תדמיין לעצמך אפילו, גם אם הם כאילו שוב ושוב אמרו לעולם לא, שהשחרור שלי יהיה בקרוב מאוד ויגיע תוך ימים מספר (זה מה שהם תמיד טוענים). וכמובן, שכעת אני מצפה במתח ובקוצר רוח לשחרורי. מיגור קיבלתי את הידיעה, שנאמר להם, שתוך זמן קצר אשחרר, ושהם מצפים לי מדי יום. הדבר שסיפרתי על האחרים, אני חווה כעת עם עצמי. הימים עוברים ללא כל רצון לשום דבר, ואין חשק לעשות כלום. אפילו לא "בא לי" למתוח קו במכחול. איני מסוגל יותר לראות את הצריפים, את גדר התיל ואת ההרים.

ארבעה ימים לראש השנה.

בכוונה איני מסוגל לרדת למחנה, על מנת לקרוא את שמות המשוחררים, ולאחר שעה נודע לי, שאיני בין המשוחררים. האכזבה רבה, למרות שאיני רוצה להודות בזאת לעצמי.

נותרו עוד שלושה ימים עד לחג.

במשך יומיים הפסיקו בכלל את השחרורים, ואז, ביום האחרון שוב תולים רשימה. גם עליה לא מסומן שמי. ואז, כשכולם יצאו, באה התגובה הפרדוקסלית. פתאום הוקל לי, המתח פג, ומצב הרוח הטוב חוזר אלי. אני מודע לכך, שלא אשחרר לעת עתה. ושום דבר לא יועיל, ואני חייב לחזור לפעילות מחודשת. בבת אחת אני שוב חוזר להתעניין במחנה, מסתובב ושורק לי מנגינה.

במחנה יש פעילות בדרגה גבוהה, ונראה, שמהו הולך לקרות. משאיות מגיעות עמוסות ב"חבילות אהבה". נראה לי, שרק למעטים לא שולחים משהו. חדרנו הפך למחסן סחורות: עוגות, יין, מאפים, ספרים, סיגריות ופרחים. אני קיבלתי 3 חבילות: מיגור, מדדי וממרכז קופת החולים, מה שתורם לכך שאני עליו, אסיר תודה ושמה. לקראת הערב מקבל המחנה את פני חג. וזה נמשך במשך שלושת ימי החג. מתלבשים חגיגי, מסתובבים בקבוצות קטנות, מבקרים אלה את אלה, ומאחלים זה לזה "שנה טובה". ובעיקר, כל האיחולים באים מכל הלב.

הערב יורד ואני מטייל עם שכני ג'. השמיים זהובים. אווירה מוזרה וקסומה שוררת. הרי זה החג! גדר התיל ומגדלי השמירה אינם קיימים, המחנה הוא שלנו! אף שוטר לא מפריע לנו, ואם גם עובר שוטר, הוא מאחל לנו באדיבות "שנה טובה". האווירה היא כמו בעיירה יהודית, "השטטל". רוב תושבי המחנה בבית הכנסת. מאוחר יותר, כשהם יוצאים משם, הם לובשים פנים שמחות, ואז מתיישבים יחד לארוחת הערב.

שולחנות ערוכים בצריף 6, פרחים ובקבוקי יין. גם משה שרת ורמוז באים. משה עושה את הקידוש. הם אכלו כבר למעלה, אבל לאחר הארוחה באים כל המנהיגים הנה, ומבלים את הערב אתנו. הקולות רמים, גם המנהיגים השתחררו לזמן קצר ממחשבותיהם הקשות בעניין הוועידה בלונדון, וגם הצעירים האלה, שאין עליהם שליטה, מהרהרים בה. זה בא גם לביטוי בנאוניהם של רמוז ודוד הכהן.

שרים, מנדולינה מיבבת, מפוּחית הפה מתייפחת בצורה אמנותית. הזעקה האחרונה: כמה שיותר כלי קשת, ככה יותר טוב!
ואז: הורה!

כולם רוקדים הורה, משה, דוד הכהן, רמז ושטיינר. ובהמשך, ריקוד פולקה מיוחד עבור דוד הכהן. הוא כל כך מצחיק, ואנו מתפוצצים מצחוק.

במצב רוח מרומם אנו נפרדים מאוחר בערב. בדרך "הביתה" לצריפנו - אפיזודה קצרה של 2 דקות, מחוכמתו של שרת: אנו עוברים ליד צריף שכן, צריף הימנים הקיצונים. גם הם רוקדים. ופתאום אומר שרת לדוד: בוא, ניכנס! והוא ודוד רוקדים הורה עם "צד המתנגדים"! הם מתלהבים שם. רוקדים בשני מעגלים, במשך 2 דקות. זה מספיק! אומרים "שנה טובה".
אולי 2 הדקות האלה שוות יותר מפעולה שלמה של נאומים ארוכים!

כבר עברו שני ימי חג. והקסם טרם פג. יום חג היום, אני נזכר בשיר "ביום שישי בערב, כל יהודי הוא מלך".
ביום שישי בערב יש מסיבה למעלה אצל המנהיגים. וגם כאן אותה האווירה. אורחים באים מכל המחנות. ומשה שרת מדבר קצר וקולע, ואנו חשים יחד איתו את הייחוד של החגים היהודיים, עירוב הקשר ההיסטורי וההפניה אל עצמך, השמחה והדין וחשבון האישי. וכולנו חשים את המיוחד של ראש השנה הזה בלטרון, הישיבה המשותפת ליד השולחנות הערוכים בכניסה לצריף של מנהיגי מגוון התנועות.

ולבסוף עוד כמה מילים של הרב הצעיר והסימפטי שמבלה את החג אתנו. ושרים את "התקווה". לאחר ארוחת הערב יש עוד מסיבה, זו של הרוויזיוניסטים. שופמן שלח נציגים מכל צריף, גם את הסוכנות היהודית כולה הוא הזמין, האווירה מאוד לבבית: יין, מאפים, שירים וגם נאומים. כולם ללא הבדל וללא יוצאים מן הכלל, מרגישים את ההתקרבות האנושית הגדולה, שהתפתחה בלטרון בין הזרמים הפוליטיים השונים. התקווה והצורך, שגם מאוחר יותר, מחוץ ללטרון, תיווצר חזית משותפת.
הדוברים הם גרינבוים, רמז, שופמן ולבסוף משה שרת, בשפה עברית מופלאה ובהתרגשות גדולה. ושוב "התקווה", ואז אנו הולכים לישון.

ואצלי נשאלת השאלה, האם ראש השנה הזה בלטרון עם הרקע הפוליטי של ועידת לונדון ועם מסיבות החג השונות - ייחרט במוחות האנשים כמאורע היסטורי? אני מאמין שכן!

אפילוג בשבת

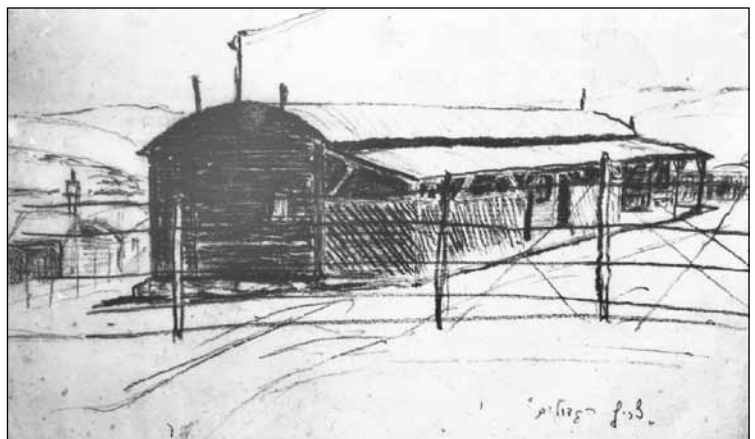
נדמה לי, שאני עדיין נאיבי בעניינים פוליטיים. פתאום שמעתי הבוקר מאנשים שהיו אתמול במסיבת "הימנים" ביקורת חריפה וסימני התמרמרות. נאמר, שהלכו למסיבה כמו אל מפגש פרטי וחברי, והנה הערב קיבל פתאום פנים פוליטיות, והפך לעניין רשמי, שלא התכוונו אליו. עמדו בפני עובדה קיימת!

ועכשיו אני מבין, שבצד שלנו לא היו כל כך מפוייסיים, כפי שזה נראה היה. ואכן, אני מבין רק עכשיו נכון את צורת ההתבטאות הזוהירה של משה שרת, שדיבר יותר על ההבדלים מאשר על החזית המשותפת, ושדבריו היו מאוד בלתי מחייבים ולא קראו לחזית משותפת ולא לשום קשר. כעת אני גם מבין, מדוע הוא הדגיש שהוא מדבר בתור אדם פרטי, כי ההנהגה הרשמית הפוליטית נמצאת עכשיו בידיים אחרות. ורק עכשיו אני נזכר, שהייתה לי כבר אתמול ההרגשה, שזהו "ריקוד על חבל פוליטי", כי מי יודע, מה יביא העתיד הפנים-פוליטי, ואם לא נצטרך מאוחר יותר להתמודד בצורה אקטיבית עם הקיצונים. וברקע מופיעה המפלצת של הפיצול המסוכן בשורותינו! הפרדה של יסודות, שהם דומים יותר לצדדים האקטיביסטיים.

אך אני מבין, אני מבין! והשמחה התמימה של אתמול מתקררת לחלוטין. ושוב אני יודע, שלפוליטיקה ולכל האווירה של חשדנות איני מתאים. אני הרבה יותר מדי נאיבי!
או אולי, "ההם" הסתבכו בתוך רשת, שהם עצמם ארגו אותה, ושוב אינם יכולים להשתחרר ממנה!

ומדוע הכול כל כך מסובך? ושוב עולה בקרבי התחושה העצובה, שמלווה אותי כבר במשך כמה שנים, כשאני רואה את הרסיסים המקוללים, שאפילו בסכנה קיצונית לא מתגברים עליהם. וזאת ירושה, שמלווה אותנו מזה 2000 שנים!

כמה ימים לאחר ראש השנה הזה - שוחררתי!

וְחַג שִׁבְעַת תְּעֵשָׂה לָךְ

מזה קרוב לחצי שנה, איננו חוגגים את חגיגנו. זמני המלחמה גרמו לנו לקיים ציוני חג ומועד דרך הטלוויזיה - מצולמים ומוקרנים. חסרה התכנסות היחד, מפגש קהילתי חי ותוסס.

גם חג הביכורים תוכנן תוך סימני שאלה גדולים, האם הפעם נצליח לחגוג יחדיו? ואכן, עמדו לזכותנו גם הפסקת האש וגם מזג אוויר נוח וימים טובים ונעימים, כך שהתכנסנו, קהל רב, ברובו לבוש בלבן, וציינו יחדיו את חג הביכורים, אשר נדמה, שאין חג נכון לנו יותר, לקיבוץ בן 103 שנים, היושב על אדמתו וחורש את שדותיו.

בצד מרכיבי החג המסורתיים והבאת ביכורים ראשונים, היה חשוב לנו גם לשים במרכז החג את הכמיהה לשלום וקריאה לסיום המלחמה, כך טווינו מסכת שלמה, שהיו בה תכנים של עבודת האדמה וכמיהה לשקט ושלווה, ממש כדברי הפסוק המקראי: "יושב יהודה וישראל לבטח, איש תחת גפנו ותחת תאנתו, מדן ועד באר שבע". (מלכים א', ה' 5)

חלמנו לציין את החג, כפי שפעם ציינו, בשדות הקיבוץ ובחיק הטבע, אך מתוך הבנה, שהשדות רחוקים וההגעה אליהם תקשה על חברים מתוך הקהילה להגיע ולשמוח, החלטנו לציין את החג במקום הרגיל, על דשא המזכירות, המהווה מעין אמפי קטן.

חיברנו בין דורות - הטקס היה מגוון והשתתפו בו תינוקות והוריהם, ילדי הגן והגננות, ילדות וילדים מכיתות בית הספר, משפחות רב דוריות השרות יחדיו, נשים הרוקדות בחן, ואף לגברים שבינינו נתנו מקום עם "תוצרת הארץ".

רוני יובל ויואב פיילר התגייסו להנחייה רעננה וצעירה, משפחות פרליס ורימוני קראו מהבמה קטעי מסורת של חג ותהלוכת הענפים המסורתית סגרה את הטקס.

הבמה היפיפיה, מעשי ידי עינב רוזיאוו ואיריס כרמי, עטורה בחבילות חציר פרחים וחמניות הצומחות בשדותינו, היוותה תפאורה משובבת לב.

אירוע קהילתי נמדד גם בפעילויות נוספות הנותנות טעם ליחד, לכן נבנו מספר פינות הפעלה, בהם שזירת זרים, שתילת פרחים וחלוקה מפרי האדמה (חסה ובצל).

וכמובן לא נשכח את ארוחת הערב החגיגית, בהובלת אבירס, דור וצוות חדר האוכל, שהייתה טעימה להפליא, וקפה ועוגות מעשה ידי חברות יגור לקינוח במועדון החברים.

ולכמה שעות קסומות היתה תחושה, שהנה העולם חזר להיות יפה וטוב, וחזרנו אל הארץ הטובה, ארץ זית שמן, חלב ודבש, והמלחמה כבר הסתיימה וישבו בנים לגבולם.

כדי להפיק אירוע כזה נדרשו הרבה ידיים טובות, שעזרו ותרמו, וכל יד הייתה משמעותית וחשובה, על מנת ליצור כאן ניגון קהילתי.

אז למי התודה ולמי הברכה

לליטל ברקן, על הליווי המוזיקלי של הערב ולכל הזמרים והזמרות, ההרכבים המיוחדים: ילדים, משפחות ולהקת ענף עובדי החוץ.
לספה סויטצקי, על העזרה בבניית מצגות המילים לשירים, ברעיונות ובנוכחות תמידית.
ליאנה פוליאק גרודמן, על ריקודי הילדים והגברים, שהוסיפו יופי והומור.
ליוליה איריס, אשר עזרה בכל הנדרש, מעיצוב מודעות, עד ישיבה בפירת ההגברה ודאגה למוזיקה רציפה.
לתמי עוז, **עופרי שרון** ו**רתם גורדון צירלין**, על ריקוד הגנים המסורתית, סביב שירי החג, ולילדי גן חצב וגן אורן.
לרוני יובל חלוואי ולדרור רודן, על ארגון ביכורי התינוקות ועל ריקוד המנשאים המתוק וכל המשפחות הנרגשות. **לנעם נויפלד** ו**חן נעם**, על עזרה בארגון המשפחות, מהגיל הרך.
ללאה לווינתן ובנות האגרטל, על השי לתינוקות השנה
לקרן טנא, על ריקוד הנשים ולנשים כולן, על ההומור והחן "הורה כרוב והורה תרד... הורה חסה והורה צנון".
למשפחות פרליס ורימוני, על ההקראה המשפחתית החגיגית ממקורות החג.
לרוני יובל חלוואי ויואב פילר, על הנחיית הטקס.
לעמיחי בשן, שנקרא ברגע האחרון והתייצב למשימה לארגון תהלוכת הענפים.
ולכל הענפים, העובדים בהם ומרכזי הענפים, ששיתפו פעולה, קשטו ויצרו תהלוכה מרגשת.
לגלעד גרטמן, על קטעי הקישור של הענפים, ולדגן שוחר, אשר העביר לנו נתונים.
ליעל ס"ט רשף, על קטעי הקישור במהלך הטקס.
לעינב רוזיאן ולאיריס כרמי, על עיצוב הבמה.
למיכל מלכין, על עיצוב מודעת החג.
לשי אליאס ולצביקה מהרפת, התורמים לנו מטוב ליבם באלות של כותנה וחבילות חציר ונותנים לנו עדיין הרגשה, שאנו קיבוץ חקלאי בכל מובן המילה.
לאיריס כרמי, על ארגון פינות ההפעלה. ולנערות: **מעיינ רוזיאן**, **עלמה ילין** ו**ליבי חרמוני לרנר**, אשר עזרו בפירת שזירת זרים.
לניר קורן, על ההגברה, בטקס ובאזור ההפעלות.
לרתם גורדון צירלין, על הפעלת פינת הקפה והעוגות בבית בר יהודה. לכל הנשים מיגור, שאפו עוגות ודאגו לקינוחים.
לאמוץ אשר, אשר התנדב ועזר מאד.
לאבירים בירמן וצוות חדר האוכל על ארוחת החג. אין מראה משובב את הלב יותר ממראה ה- חד"א מלא על גדותיו.
ליצחק בוצר על צילום החג.
לצוות כוננות, שאבטח את החג ונתן לנו אווירה בטוחה, ששומרים עלינו.
לכל הציבור שהגיע ולמי שעזר גם בפירוק.

תודה ענקית לכל צוות החג, שעבד בשיתוף פעולה וכך נוצר לנו חג מגוון. יש עוד מקום להוסיף, לשפר, לגוון ולשנות ולכך נדרשים עוד הרבה ידיים עוזרות. על מנת לבנות לעצמנו קהילה יפה, נדרש מאיתנו לתת את הלב והנשמה. אז בואו יחדיו, נשפר יום את חיינו כאן, במקום היפה ביותר עלי אדמות, ונבין שבכוחנו שלנו להוביל ולשנות.

צוות החג: ספה סויטצקי, גלעד גרטמן, רתם גורדון צירלין, יוליה איריס, גלית חגי, שולי שלו, איריס כרמי, צוף רון, ליטל ברקן, יאנה פוליאק גרודמן, יעל ס"ט רשף.

טקס שבועות בבית אחווה

תודה על ביכורי השדה לגד"ש ולחממות שלנו. תודה לרוקדים ששימחו את הלב ואת העין: עפרי וילדי גן חצב ולהקת קרן טנא. תודה על המוסיקה ללהקת "מלב אל לב".

טקס חלוקת מלגות על שם אסיף לוגר ז"ל

כשהוקמה, עמותת "דב קוטב במדבר" הציבה לעצמה שלוש מטרות: תמיכה ב"שביליסטים" של "שביל ישראל" באמצעות "פינת אסיף", מרכז למנהיגות והכנה לשירות צבאי במתחם הבריכה ופרויקט מלגות למוזיקאים. עמותת "החמ"ל האזרחי" פנתה לעמותת "דב קוטב במדבר" בבקשה לקחת חלק במתן מלגות לסטודנטים במכללת "רימון" למוזיקה, העובדים עם פצועי "חרבות ברזל" באמצעות מוזיקה, לימוד נגינה ופיתוח קול.

פעילות הסטודנטים בבתי החולים התחילה לפני כשבעה חודשים. חלק מהפצועים רצו מאוד להמשיך את הקשר והטיפול גם אחרי השחרור מבית החולים והמשיכו להגיע לפגישות במכללת "רימון". "החמל האזרחי" פנו ל"דב קוטב במדבר", גייסו גם עזרה מ"מפעל הפיס", שנותן חצי מהמלגה. גובה המלגה 10,000 ש"ח, והיא הוענקה השנה לארבעה סטודנטים. כל סטודנט מטפל ב-3-4 פצועים.

לאחרונה התקיים טקס חלוקת המלגות בהשתתפות ארבעת הסטודנטים ו-12 הפצועים. תוכנית הטקס כללה: דברים של עדי, שסיפרה על אסיף, פעילות מוסיקלית משותפת סביב נגינה בכלי הקשה, ששילבה "דינמיקה קבוצתית" ופעילות "מעגל מתופפים", והופעות משותפות של הסטודנטים והפצועים. במסגרת ההופעות בוצעו שני שירים שאסיף כתב ושירים נוספים מהפליי-ליסט שלו, שנמצא באתר העמותה.

עידן: הכול היה מאוד מרגש ומטלטל. אולי הכי עוצמתי לשמוע פצוע הלוים קרב אומר: "המוסיקה מחזיקה אותי בחיים, בלי זה, לא הייתי מסוגל להמשיך".

עדי: אנחנו מאוד גאים להיות חלק מהפרויקט הזה.

עגלת הקפה ב"פינת אסיף"

במהלך ימי חג השבועות, הוקמו דוכני אומנים (מיגור ומיישובי המועצה), התקיימו מופעי אומנים, והוגש תפריט חג מיוחד, שכלל מגוון עוגות, פלטות גבינה ופירות העונה.

הכי התרגשו החברים ובני הנוער שהתנדבו להפעיל את המתחם ולשרת את הציבור הגדול שפקד אותו.